

LarsLegend12

Lars staarde naar zijn computerscherm, zijn vingers trillend boven de muis. Vandaag ging hij het eindelijk doen: hij zou zich aanmelden bij een gaming-platform. Hij had zijn ouders er wekenlang over lastiggevalen, en eindelijk hadden ze gezegd: "Oké, maar je moet wel goed oppassen, hè?"

Lars knikte natuurlijk braaf, maar van binnen voelde hij vooral één ding: *YES!*

Hij typte zijn gebruikersnaam in: LarsLegend12 – kort en krachtig. Voor zijn profiel koos hij een stoere avatar van een draak met vlammen. Hij klikte op "Volgende" en daar was hij, in de virtuele wereld waar iedereen er een beetje anders uitzag dan in het echt, waar het leek alsof je alles kon zijn.

Hij klikte meteen door naar een game die hij al een tijdje op het oog had, WarRiders. Het begon rustig: hij maakte een team aan en liep door een stad vol verlaten gebouwen en verborgen schatten. Maar binnen een paar minuten kwamen de eerste meldingen binnen: NightWolf99 wil in jouw team. Lars klikte snel "Accepteren" en binnen een seconde zag hij zijn eerste teamgenoot verschijnen. NightWolf99 was een oudere speler, te zien aan het level en de skills die hij droeg – een soort van mijnwerkerhelm met een koplamp erop en een mega-zwaard op zijn rug.

"Yo, newbie," typte NightWolf99. "Je weet zeker dat je deze game aan kan? Het wordt intens."

Lars glimlachte breed en typte terug: "We zullen zien. Ik ben sneller dan je denkt."

Dat was het begin van hun team. Ze zwierven samen door de stad, vonden schatten, vochten tegen monsters, en ondertussen kreeg Lars tips van NightWolf over hoe je het beste wapens kon verzamelen en schuilplaatsen kon bouwen. Het voelde cool, alsof hij ineens iemand was in deze wereld.

Maar toen ze net hun zoveelste missie aan het afmaken waren, kwam er een nieuwe melding binnen. Een speler genaamd StormCrusher32 stuurde een bericht naar Lars: "Hé, die NightWolf gooit iedereen uit z'n team zodra het moeilijk wordt. Pas maar op."

Lars voelde een steek van twijfel. Zou NightWolf echt zo zijn? Hij keek naar zijn teamgenoot, die rustig aan het gamen was en hem net had geholpen met een lastig level. Hij negeerde het bericht en ging door met spelen. Ze speelden door tot laat in de avond, en Lars voelde zich trots. Hij had niet alleen coole levels behaald, maar ook iemand gevonden die hem echt leek te begrijpen.

De volgende dag, tijdens het eten, vroeg zijn moeder: "Je bent wel veel aan het gamen, hè? Gaat alles goed daar?"

Lars haalde zijn schouders op. "Ja, mam. Ik speel met een paar mensen die ik online heb leren kennen. Het is gewoon... gezellig. En spannend!"

Zijn moeder keek hem met een glimlach aan. "Nou, dat is goed. Ik hoop dat je ze kunt vertrouwen. Maar wees voorzichtig, oké?"

Lars knikte, al luisterde hij niet echt. Wat kon er nou misgaan? Het voelde geweldig om nieuwe vrienden te hebben en eindelijk echt in een team te horen, al was het dan online.

Die avond zat hij klaar voor een nieuwe sessie, toen NightWolf ineens zonder uitleg zijn team verliet. Lars stuurde hem een berichtje: "Hé, waar ga je heen?" Maar hij kreeg alleen een kort antwoord terug: "Druk, newbie. Zoek maar een ander team."

Lars staarde naar zijn scherm. Hij voelde zich een beetje stom, alsof hij ineens niet meer interessant genoeg was. Maar net op dat moment kreeg hij weer een bericht van StormCrusher32: "Zei ik toch? Die gast dumpt iedereen. Zin om samen een missie te doen?"

Voor hij het wist, had Lars met StormCrusher32 een nieuw team gevormd. Hij voelde zich opgelucht; het was alsof hij toch niet helemaal alleen was in die wereld. Samen

gingen ze op pad, en al snel bleek dat StormCrusher net zo goed was als NightWolf, misschien zelfs wel beter. Ze werkten soepel samen en versloegen binnen no-time een enorme eindbaas.

“Dat was cool,” typte Lars, terwijl hij een beetje bloosde van trots.

“Jij was ook goed bezig,” typte StormCrusher terug. “Zin om morgen weer te spelen? Misschien samen met nog wat andere goede spelers?”

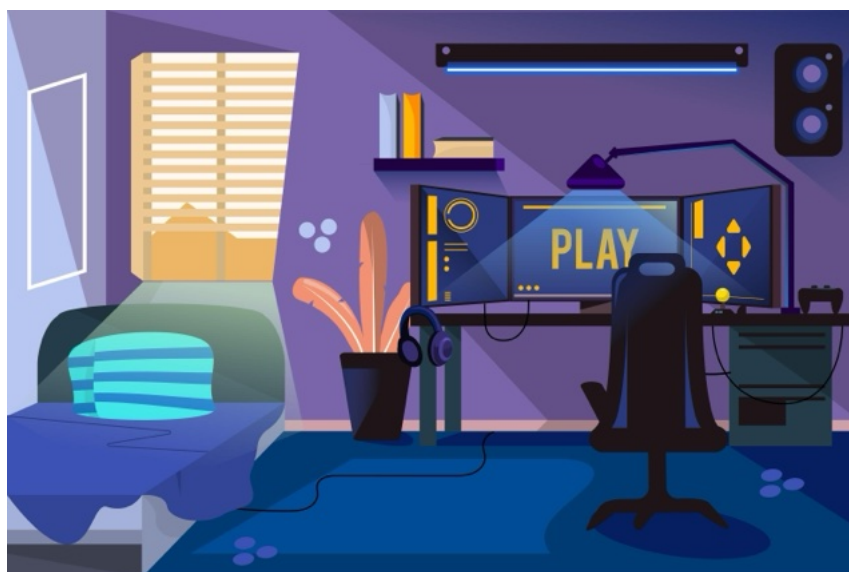
Lars twijfelde even. Hij wilde niet weer iemand vertrouwen die hem zomaar zou laten vallen, maar hij wilde ook niet terug naar gamen in z’n eentje. Toch besloot hij het gewoon te doen en klikte op "Accepteren".

De volgende middag vertelde hij zijn oudere zus Maud over zijn twijfel. “Hoe weet je nou of iemand echt betrouwbaar is?” vroeg hij, met zijn blik op zijn schoenen gericht.

Maud haalde haar schouders op en gaf hem een zachte duw. “Tsja, je kunt niet altijd alles weten van iemand die je online kent, hè? Maar uiteindelijk leer je mensen vanzelf wel beter kennen door hoe ze zich gedragen. Zolang je maar altijd een beetje je verstand gebruikt, gaat het meestal wel goed, denk ik. En als het niet goed voelt... dan hoeft het niet, toch?”

Lars knikte langzaam. Maud gaf altijd net het soort advies dat je aan het denken zette zonder meteen te zeggen wat je moest doen. Toch voelde het goed om even zijn twijfels te delen.

Die avond startte hij het spel weer op en zag dat StormCrusher32 al online was.

begrijpend LEESDETECTIVE

Bij te tekst: LarsLegend12

1

Wie heeft de hoofdrol in het verhaal? En wat weet je over hem?

Wie spelen er nog meer in het verhaal (omschrijf ze met een paar woorden)?

Wie maakt deze persoon mee in het verhaal?

2

Schrijf in het kort hoe je denkt dat het verhaal verder gaat (alles is mogelijk!) Denk aan spanning, misschien iets grappigs en een goed einde.

3

Schrijf het verhaal af (je mag best wat meer blaadjes gebruiken).